

Аксьонова Віра Ігорівна, доктор філософських наук, професор кафедри права та соціально-гуманітарних дисциплін, Льотна академія Національного авіаційного університету

Сидорова А. О., студентка 621 гр., Льотна академія Національного авіаційного університету, факультет авіаційного менеджменту

ГУМАНІСТИЧНІ ОБРІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ У КОНТЕКСТІ ПРОБЛЕМ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Постановка проблеми. Проблема філософського розуміння гуманістичних обривів європейського простору у контексті проблем соціалізації особистості під час ускладнення сучасного суспільства завжди привертала до себе увагу українських філософів, але в останні десятиліття її актуальність зростає ще більше у зв'язку з труднощами втілення у соціокультурний простір гуманістичних обривів. Осмислення змін соціокультурного простору в контексті громадських перспектив потребує від філософії змін її пріоритетів у бік гуманізації. Оскільки сучасне українське суспільство в умовах поглиблення глобалізаційних процесів поступово стає історичним суб'єктом, передова громадськість все більше наполягає на захисті традицій мультикультуралізму і толерантності. З метою відтворення громадянських властивостей патріотизму цивілізованого типу філософи, творчо використовують онтологію національного виховання [8]. Революційне становлення суверенної України на початку третього тисячоліття, особливо після «Революції на граніті» (1990р.), «Помаранчевої революції» (2004р.), «Революції гідності» (2013-2014рр.) використовує багатовіковий досвід як національно-визвольної боротьби, так і досягнення еволюційного формування української політичної нації. Це можливо лише в оновленій «Країні вільних людей», оскільки саме тут панує дух європейсько-орієнтованої громадської думки. Але наукові знання не гарантують ствердження гуманізму в глобальному масштабі.

Мета роботи. Дослідження якісних змін українського суспільства під впливом гуманістичних обривів європейського простору у філософсько-освітньому контексті. З цією метою необхідно визначити світоглядні основи національної ідентичності, оскільки для подальшого розуміння соціокультурних, морально-етичних та культурологічних ідеалів сучасного українського суспільства потрібно використання як філософських принципів онтології, аксіології, філософії освіти, так і культурології, що має теоретичне і практичне значення; а також комплексно розглянути взаємозв'язки філософсько-освітньої проблематики у гуманістичних обривах європейського простору.

Результати та обговорювання. Об'єкт дослідження визначає еволюцію процесу європейської цивілізації як феномену трансформації соціокультурної діяльності захисників громадсько - освітнього соціуму в Україні [8]. Предмет дослідження - метофізична рефлексія українського громадянського суспільства у процесі соціокультурного впливу на демократично-патріотичні, освітні та

правові зміни гуманістичних обривів європейського простору. Проведена експлікація поняття «соборності етносоціальних властивостей українського соціального буття», визначені підходи до носіїв «революціонізму українського соціуму» в аспекті софіологічних особливостей «кризового суспільства» у процесі подолання стереотипів націократизму та конфліктності. Основні координати нового дискурсу представлені поняттями з позиції «антропологізм» і «комунікативність», зміни європейського простору, «кризовий соціум», що визначає пізнання патріотично-софіологічних особливостей «громадської особи», «постмодернізаційної особистості»: йде поступове подолання стереотипів вульгарного соціологізму таким чином, щоб висвітлювалось соціально-філософське та культурологічне обґрунтування гуманістики національної спадщини, яка є основою особливостей розвитку ноосферної парадигми, сприяє становленню більш складної у громадському відношенні особистості та соціуму в новітніх соціокультурних умовах України незалежно від «гібридних» чи інших метаморфоз соціуму, оскільки закономірно відтворювався дух свободи [4].

Авторами проаналізовано: Кобзаревий проєкт «сім'ї великої, вільної, нової», розкриті постнекласичні символи української політичної нації, основи козакофільсько-кордоцентричного охоплення соціокультурної діяльності, також символ «Дон Кіхота» у площині моделі ренесансного гуманізму [7]; - за герменевтичним аналізом гіпертекстів (від П. Могили, Г. Сковороди, Т. Шевченка, П. Юркевича до М. Пирогова, К. Ушинського, А. Макаренка, В. Сухомлинського) визначено харизматичних осіб – символів які найяскравіше відображують дух самореферентних соціокультурних систем, тобто їх відношення до специфіки гуманістичного визначення тих носіїв громадської еволюції в Україні, які виражають суверенний дух європейської нації[5]; - актуалізовано особливості часу втілення української національної ідеї, а саме відображення індуктивно - ноосферних текстоно - віртуальних і темпоральних особливостей освітнього становлення аспектів Я-буття [6]; здійснено аналіз соціально-комунікативних змін національної дійсності в правовому та метакомунікативному контексті дискурсу гуманітаризації вільного громадянського суспільства, що обумовлює динаміку освітньо-професійної підготовки майбутніх фахівців авіаційної галузі на підґрунті єдності шляхетного духу Сходу і Заходу [1;2;3].

Висновки. Вітчизняні філософи, які відмовляються від стереотипів механічного монізму, критично сприймають постмодерні та інші наукові спроби релятивізації у парадигмальних спробах пошуку істини, зокрема її абсолютизації, а також провокування «науково-революційного хаосу» (Т. Кун) та «методологічного анархізму». Висвітлюючи емпірично вітчизняний досвід, потрібно знайти власний шлях до універсальної моделі визначення гуманістичних обривів європейського простору у філософсько-правовому контексті, наприклад, продовжуючи синтез ідеї ноосфери буття академіка В.І. Вернадського та втілення філософсько-освітніх сенсів демократичного патріотизму у душі екологічного імперативу.

Список використаних джерел

1. Аксьонова В.І. Морально-естетичні аспекти формування професійної культури курсантів в моделях вищого навчального закладу. *Наукові записки*. Серія: Педагогічні науки. Кіровоград: Державний педагогічний університет імені В.К. Винниченка. Вип. 40. 2001. С. 188-196.
2. Аксьонова В.І. Етико-естетична культура, як складова професійної підготовки операторів особливо складних систем управління. *Філософія науки, техніки та архітектури. Постмодерний проект*. Кол. моногр. / За ред. д-ра філос. наук, проф. В. А. Рижка. Київ: Вид. Київ. ун-ту будівництва і архітектури, 2002. С. 181-187.
3. Аксьонова В. І. Актуалізація проблеми професійної культури в контексті філософії освіти. *Філософські пошуки*, Вип.. XXXVIII. Львів-Одеса: Центр Європи, 2008. С.146-156.
4. Аксьонова В. І. Культурна дифузія і акультурація в контексті розвитку комунікативної парадигми глобалізації та інформаційного суспільства. *Гілея: науковий вісник*. Зб. наук. пр. / Гол. ред. д. філос. н., проф. В.М. Вашкевич. Київ, 2012. Випуск 56 (№ 1). С. 256-264.
5. Аксьонова В. І. Антропологічні виміри комунікативно-інформаційного усвідомлення сенсу буття. Антропологічні виміри філософських досліджень. Зб. наук. пр. Дніпропетровськ, 2013. №3. С.7 – 13.
6. Аксьонова В.І. Парадигми філософії освіти. Український вимір. *Матеріали II Всеукраїнської наукової конференції «Освіта та соціалізація особистості»*. Одеса - Дніпро, 2015. С.46-48.
7. Борінштейн Є.Р. Соціокультурна толерантність у сучасному українському суспільстві. *Глобальні проблеми сучасності у контексті історико-філософського знання*. Одеса: ДЗ «ПНПУ імені К.Д.Ушинського», 2016. С.13-27.
8. Борінштейн Є.Р. Молодіжна культура і субкультура як фактор соціокультурної модернізації і постмодернізації. *Перспективи. Соціально-політичний журнал*. 2005. №2(30). С. 18-24.

Арапакі Марина Володимирівна, викладач кафедри мовної підготовки,
Одеський державний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА РОЗУМІННЯ СОЦІАЛЬНОГО ТА КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ СУСПІЛЬСТВА У КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ МАРГІНАЛЬНОСТІ

Вступ. Аналізуючи культурну маргінальність як соціальне явище, зазначимо, що форма формується у соціальному просторі конкретного суспільства. В контексті даного дослідження під соціальним простором